୨୫-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି 'ବାପଦାଦା' ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:—ଯେପରି ବାବାଙ୍କର କ□ବ୍ୟ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକରିବା, ସେହିପରି ପିତାଙ୍କ ସମାନ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ, ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର । "

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିଲାମାନଙ୍କର କେଉଁ ଏକ ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ଗରୀବ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କ ଯଜ୍ଞକୁ ୮ ଅଣା, ଟଙ୍କାଏ ପଠାଇଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଏହା ବଦଳରେ ଆମକୁ ମହଲ ଦେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ,ଏହି ଏକ ଟଙ୍କା ମଧ ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରେ ଜମା ହୋଇଗଲା । ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମପାଇଁ ମହଲ ମିଳିଯିବ । ସୁଦାମାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି ନା । ବିନା କଉଡ଼ି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ମିଳିଯାଉଛି । ବାବା ଗରୀବ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷତା ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ପୁନର୍ବାର ହେବଦର ବର୍ସା ପାଉଛୁ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ କଳ୍ପ- କଳ୍ପ ସୁଖଧାମର ବର୍ସା ପାଉଛୁ । କଳ୍ପ- କଳ୍ପ ୮୪ ଜନ୍ମ ତ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା ପାଉଛୁ ପୁଣି ଧିରେ-ଧିରେ ହରାଉଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ଡ୍ରାମାରେ ତୁମର ବହୁତ ଖାତିରୀ ହେଉଛି । ଏକଥା ମଧ ଜାଣିଛ ଯେ, ଡ୍ରାମାରେ ବହୁତ ସୁଖ ରହିଛି । ଶେଷ ସମୟରେ ରାବଣ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଅଛି, ଭବିଷ୍ୟତରେ ସଂଖ୍ୟା ବଢିବାକୁ ଲାଗିବ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଅନ୍ତର୍ମନରେ ଜାଣୁଛନ୍ତି, ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପାଉଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବେ ସେମାନେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଏବେ ଆମେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ-ଅନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପାଉଛୁ । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତି- ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ । ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଗୁରୁ କରିଛନ୍ତି, ଶେଷରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମଧ ଛାଡ଼ି ଏଠାକୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ନେବେ । ତୁମକୁ ମଧ ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଥିଲୁ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି । ଶିବାବାବା, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର କିଏ, ଏକଥା ଜାଣି ନଥିଲ । ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲୁ ତେଣୁ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଅଲଫ ଏବଂ ବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲ । ନା ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣଥିଲ, ନାଁ ତାଙ୍କର ରଚନାକୁ ଜାଣିଥିଲ । ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ନା ବାବାଙ୍କୁ ନା ରଚନାର ଆଦି- ମଧ- ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବାବା ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବା□ା ହେଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, କେତେ ସେ□ର୍ସ ଅଛି । ଏବେ ତ ଆହୁରି ସେ□ର ଖୋଲିବ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆଗରୁ ତୁମେ କିଛି ଜାଣିନଥିଲ । ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଗଲଣି । ଏକଥା ମଧ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତିତରୁ ପାବନ ହେଉଛୁ । ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେବଳ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ । ବ୍ରହ୍ମା କୁମାର- କୁମାରୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ ଏକଥା କେଉଁଠି ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । ଗୀତାର ଭଗବାନ ଶିବ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ନା । ଗୀତା ମଧ ତୁମେ ପଢୁଛ । ଏକଥା ମଧ ଏବେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଜ୍ଞାନ

ମାର୍ଗ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା । ବିଦ୍ୱାନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢି ଉପାଧି ନେଉଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଗରୁ ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ । ଏବେ କ'ଣ ହୋଇଛୁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ର ଆସିଯାଉଛି । ଆଗରୁ କିଛି ବୁଝିନଥିଲୁ । ଦିନକୁ ଦିନ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଭଲ ଭାବରେ ଖୋଲିଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ, ଭଗବାନ କେବେ ଆସିଥିଲେ, ସେ କିଏ ? ଯିଏକି ଆସି ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣିଗଲଣି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କେବେ ଠାରୁ ଆମେ ହାରି କିପରି ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯାଉଛୁ, କିପରି ସିଢ଼ି ଓହ୍ଲାଉଛୁ, ଏହି ଚିତ୍ରରେ କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଢ଼ି ଅଟେ । ଏହି ସିଡିରେ କିପରି ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି ପୁଣି କିପରି ଚଢୁଛନ୍ତି । ପତିତ ପାବନ କିଏ ? ପତିତ କିଏ କରିଲା ? ଏକଥା ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ସେମାନେ ତ ପତିତ-ପାବନ କହି କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ରାବଣରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ? ପତିତ କେବେ ହେଲୁ ? ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ- ଦେବତା ଧର୍ମବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ହିଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲି । ଏହି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ଯେପରି ଏକ କାହାଣୀ ଅଟେ । କିପରି ରାଜ୍ୟ ପାଉଛୁ ଏବଂ ହରାଉଛୁ ଆମେ ସେହି ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ପଢୁଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ରାବଣ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଛି,ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଦଶହରା ଆଦି ପର୍ବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ହେଲେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା, ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଖୁସିରେ ରହିଛ । ଜ୍ଞାନ ଖୁସି ଦେଇଥାଏ । ଏହି ବେହଦର ଜ୍ଞାନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ବାବା ତୁମର ଝୁଲାମୁଣିକୁ ଭରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନା - ଝୋଲି ଭରିଦିଅ । କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି ? ସାଧୁ- ସନ୍ଥ ଆଦିଙ୍କୁ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଭୋଳାନାଥ ଶିବଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଭିକ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମର ତ ଏବେ ଖୁସିର ପାରାବାର ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଆସିଗଲାଣି ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ନିଜର ତଥା ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଗରୁ ତ ପରସ୍ପରର ଅକଲ୍ୟାଣ ହିଁ କରୁଥିଲ କାହିଁକିନା ଆସୁରୀ ମତ ଥିଲା । ଏବେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଇଚ୍ଛା ଏହି ବେହଦର ପାଠ ସମସ୍ତେ ପଢନ୍ତୁ, ସେ□ର ଖୋଲି ଚାଲନ୍ତୁ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ,ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଦିଅ ଆମେ ସେ□ର ଖୋଲିବୁ । ଆମକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବେହଦର ଖୁସି ମିଳୁଛି ତାକୁ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରାଇବୁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଉଛି । ବାବା ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆଗରୁ ନର୍କବାସୀ ଥିଲୁ, ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ଚକ୍ର ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସର୍ବଦା ଘୂରିବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବ । ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଶା ରହୁ । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ନେଉଛୁ । ତୁମର ଅନ୍ୟଭାଇ-ଭଉଣୀ ଯିଏକି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବା ତୁମର ଧର୍ମ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ସେହିପରି ଆମର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ରହିଛି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବା । ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଅମୁକ ସେ□ରକୁ ଯାଅ, ଯାଇ ସେବା କର । ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯିଏ ଯେତେ ହୁସିଆର ତାଙ୍କର ସେତେ ସଉକ ରହିଥାଏ, ଆମେ ସେବା କରିବୁ । ଅମୁକ ନୂଆ ସେ□ର ଖୋଲିଛି, ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ କିଏ-କିଏ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଏବଂ କିଏ କିଏ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନକାଳରେ ମଧ୍ୟ କୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଉପରେ ବାପା ବିରକ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ତୁମକୁ

ବୁଝାଉଛି, ଏଥିରେ ଡ଼ରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଏଥିରେ ଅଭିଶାପ ଅଥବା ନାରାଜ ହେବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରି ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ ନ କରିବ । ଯିଏ ଯେତେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବେ ବାବା ସେତେ ଖୁସି ହେବେ । ବଗିଚାରେ ବାବା ଦେଖିବେ ଏହି ଫୁଲ କେତେ ଭଲ, ଏହା ଏକ ବଗିଚା ଅଟେ । ବଗିଚାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ସେ□ରର ଚକ୍ର ଲଗାଇବୁ । କିପରି ସବୁ ଫୁଲ ଅଛନ୍ତି ! କିପରି ସେବା କରୁଛନ୍ତି ! ସେଠାକୁ ଗଲେ ଜଣାପଡିଯିବ, କିପରି ଖୁସିରେ ନାଚୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆସି କହୁଥିଲେ, ବାବା ଅମୁକକୁ ଆମେ ଏହିପରି ବୁଝାଇଲୁ । ଆଜି ଆମ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଭାଇକୁ ନେଇଆସିଛୁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବାବା ଆସି ଜୀବନକୁ କିପରି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ ଆସୁଛି ତେଣୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଜଜ୍ କରିପାରିବ ଭାରତ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲା । ଏବେ ଦେଖ କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ କେତେ ସୁଖି ଥିଲ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବାବା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ, ଶେଷ ସମୟରେ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ହଙ୍ଗାମା ହେବ । ଲଢେଇ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । କେଉଁଠି ନାଁ କେଉଁଠି ଲଢେଇ ଲାଗିବ । ଯେଉଁଠି ଦେଖ ସେଇଠି ଝଗଡ଼ା । କେତେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗି ରହିବ । ବିଦେଶରେ କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ । କେତେ ଝଗଡା ଆଦି ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମରୁଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଏହି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରୁ ଏବେ ଆମେମାନେ ଚାଲିଯିବୁ । ବାବା ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଛି-ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଆମେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଶାନ୍ତିରେ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ଏଥିରେ ତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ବହୁତ ସେ□ର ଖୋଲି ଚାଲିଛି । ଏବେ ଦେଖ କେତେ ସେ□ର ଖୋଲୁଛି । ବାବା ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଏବେ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଆସ, ହୃଦୟରେ ରହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବାବା ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି , ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଏହିପରି ବହୁତ ଲେଖୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ତ ବନ୍ଧନରେ ଅଛୁ । ଆଚ୍ଛା ସେ□ର ଖୋଲିଗଲେ ଅନେକ ଆସି ବର୍ସା ପାଇବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ତେବେ କାହିଁକି ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଅର୍ଥେ କାମରେ ନ ଲଗାଇବା । ଡ୍ରାମାରେ ତାଙ୍କର ଏହିପରି ପାର୍ଟ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଦୟା ଆସୁଛି, ତେଣୁ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ତ ସାହାଯ୍ୟ କର । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବର୍ସା ନେବେ । ବାବାଙ୍କର କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ସମସ୍ତେ କାମଚିତା ଉପରେ ଜଳି ଜଳି ମରୁଛନ୍ତି । ସାରା ସଂସାର ଏବେ କବର ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ଆଲ୍ଲା ଆସି କବରରୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ରାବଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିପରି ହରାଉଛି । ଆଗରୁ ଏକଥା ଜାଣିନଥିଲ । ଆମେ ଅଳଙ୍କାର ବ୍ୟବସାୟୀ ଲକ୍ଷପତି ଅଟୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ନା । ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ପୂରା ପତିତ ଥିଲୁ । ଯଦିଓ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କେତେ ବି ଲକ୍ଷପତି କୋଟିପତି ଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସେସବୁ କଉଡି ସଦୃଶ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯିବେ । ମାୟା ମଧ୍ୟ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସେ□ର ଖୋଲ, ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ଗରୀବମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଧନବାନ୍ ଟିକେ ମୁସକିଲ୍‌ରେ ସୁଜାଗ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ଖୁସିରେ ହିଁ ବୁଡ଼ି ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ମାୟା ଏକଦମ୍ ନିଜ ବଶରେ କରିନେଇଛି । ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା ବୁଝୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଛାଡ଼ିବେ କିପରି ? ଡ଼ର ଲାଗୁଛି ଯେ, ଏମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସବୁ କିଛି ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ ତେବେ ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ଯେପରି ମୁସ୍‌କିଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ସେ ସମୟରେ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଥାଏ - ବାସ୍ତବରେ ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାକାର କଥା ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହିଯାଉଛି । କୋଟି କରେ କେହି ଜଣେ ଜଣେ ବାହାରୁଛନ୍ତି । ବମ୍ବେରେ ଶହ ଶହ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା କାହାକୁ ରଂଗ ଲାଗିଯାଏ । ଭାବୁଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ

କିଛି କରିନେବୁ । କଉଡ଼ି ବଦଳରେ ଆମକୁ ହୀରା ମିଳିଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା- ନିଜର ସବୁକିଛି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିଦିଅ । ସେଠାରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ । କେହି -କେହି ଟଙ୍କାଏ, ୮ ଅଣା ମଧ୍ୟ ପଠାଇଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଟଙ୍କାଏ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରିରେ ଜମା ହୋଇଯାଉଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ୨୧ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମହଲ ମିଳିଯିବ । ସୁଦାମାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି ନା । ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି । ଲଢେଇ ଆଦି କିଛି ହେଉ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ତ ଟିକିଏ ସ୍ଥାନପାଇଁ କେତେ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ କହୁଛନ୍ତି, ମନ୍‌ମନାଭବ । ବାସ୍ ଏଠାରେ ବସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଖୁସିରେ ରୁହ । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ରଖ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ଆତ୍ମା କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ହୋଇଛି, ଯାହାକି ସେଠାରେ ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଦୁନିଆର ହାଲତ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ଖାଇବା ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଘାସ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିବେ । ପୁଣି ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଲହୁଣୀ ବିନା ଆମେ ରହିପାରିବୁ ନାହିଁ । କିଛି ହେଲେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ଘାସ ଖାଇ ରହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ବହୁତ ମଉଜରେ ବାବାଙ୍କ ଘରେ ରହିଛ । ଘରେ ବାପା ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏବେ ତ ଦୁନିଆ ବହୁତ ଖରାପ । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ସୁଖରେ ରହିଛ । କେବଳ ବାବା ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ସ୍ୱତଃ ଆସିବେ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେବ । ବେହଦର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସମସ୍ତେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଖୁସିରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଖୁସିର ନିଶା ସ୍ଥାୟୀ ରହିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସର୍ବଦା ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ବେହଦର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ରନ୍ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ଝୁଲା ମୁଣିକୁ ଭରି ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ ବହୁତ ବିଜ୍ଞ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାର ନେବାକୁ ହେଲେ ନିଜର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଗ ବ୍ୟାଗେଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପ୍ରିକୁ ଟ୍ରାନସଫର କରିଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଛି- ଛି ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରୂପୀ ବୀଜକୁ ଫଳଦାୟକ କରୁଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ହୁଅ ।

ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏକି ନିଜେ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥିବେ କାହିଁକି ନା ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ସବୁଠାରୁ ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା ନିଜର ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦେବା । ସେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ ମହାବାକ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ରୂପୀ ବୀଜ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଥାଏ, ନିଷ୍ଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ଅଧିକାରୀ କରିଦିଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଦା ମନମନାଭବ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ ତେବେ ଅଲୌକିକ ସୁଖ ବା ମନରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।